

[Industriministeren]

ger. Det skal jeg ned at have godkendt i Bruxelles på et eller andet tidspunkt, og det vil jeg selvfølgelig gøre med henvisning til, at man har givet tilladelse til, at andre EF-lande kan give andre og større beløb.

Jeg kan sige til folketinget, at EF-Ministerrådet i sidste uge havde et første møde om muligheden for at forhandle sig frem til en fælles søfartspolitik, og det er jo en positiv overvejelse værd at søge at inddrage de europæiske skibsværfters situation i denne debat. Skibsfartens vanskeligheder er vel den væsentligste årsag til skibsværfternes markedssituation, idet der er mangel på ordrer, og denne markedssituation er der jo ingen i denne sal – i hvert fald ikke industriministeren – der kan ændre på.

Hr. Rahbæk Møller var også inde på eksportfremme. Jeg skal ikke tilføje mere her, men kun sige, at det teknologiske udviklingsprogram bevares uændret bevillingsmæssigt set. Men jeg erkender, at vi har skåret ned på bevillingerne til teknologi i øvrigt, og det skal jeg komme tilbage til, når jeg når frem til hr. Korneliusen.

Med hensyn til industripolitik uden vision: ja, jeg har godt bemærket, at der har været nogen kritik af det, og jeg ved såmænd ikke, hvor mange visioner en politiker og nogle embedsmænd er i stand til at fremføre i den forbindelse. Vi kan naturligvis altid prøve på at stimulere f.eks. virksomhederne og måske også vores institutter og laboratorier til at foretage forskning og udvikling på feltet, men vi kan aldrig nogen sinde organisere dette i form af virksomheder, som skal, om jeg så må sige, producere og markedsføre de produkter, der kan komme ud af det. Jeg må dog pege på, at vi er meget aktive f.eks. i de programmer, som går over landegrænserne: ESPRIT, EUREKA, og hvad de nu hedder alle sammen, og vi mener, at der her er muligheder for, at det kan virke som murbrækker, således at virksomhederne i de forskellige lande kan komme i en sådan situation, at de bliver interesserede i at samarbejde. Men de holder jo alle sammen kortene tæt ind til sig, for hvis de endelig har fundet frem til en ny udvikling af et eller andet produkt eller måske en helt ny teknologi, er de ikke til sinds at dele denne viden med andre.

Jeg må gøre hr. Rahbæk Møller opmærksom på, at teknologirådet og teknologistyrelsen allerede i dag er meget opmærksomme

på at finde frem til nye områder. Det var teknologirådet f.eks., der nedsatte et udvalg, der tog initiativ til, at vi kunne få et ekstra input med hensyn til informationsteknologi, og det er også et sådant råd eller udvalg, som har taget initiativet til, at vi skulle gøre et forsøg på at få mere forskning og udvikling i gang inden for bioteknologiområdet. Vi har forsøgt nu i industripolitisk kontakttudvalg at få en debat i gang, og vi har også henstillet til de forskellige deltagere, at de undersøger problemerne nøjere og giver os svar på en lang række spørgsmål, alt sammen naturligvis med henblik på at opstille et program.

Jeg takker hr. Rahbæk Møller for bemærkningerne vedrørende patentdirektoratet. Jeg kan oplyse, at der bliver en regeringskonference i EF i midten af december vedrørende dette spørgsmål, og hvis den fører til, at man sætter EF-patentkonventionen i kraft med disse 7 eller 8 medlemslande, og vi ikke går med, forstod jeg på hr. Rahbæk Møller, at der er en stor chance for, at vi kan få bred tilslutning her i tinget til, at vi tilslutter os Münchenkonventionen. Jeg bemærkede forudsætningen: at direktoratet moderniseres, og det glæder mig, at folketingets finansudvalg har givet de nødvendige bevillinger, således at vi kan komme i gang med denne stærkt tiltrængte modernisering. Det er utilfredsstillende, at vi i 1985 har 36.000–40.000 ansøgninger liggende, og at ekspeditionstiden i patentdirektoratet er oppe på 6 år; det er et forhold, der må ændres, og jeg er taknemlig for, hvad hr. Rahbæk Møller bekræftede heroppe fra folketingets talerstol.

Jeg takker hr. Larsen-Ledet for bemærkningerne om, at man ikke afviser en omfordeling af midlerne inden for industriministeriets område, og jeg vil gerne give tilsagn om, at vi kommer til at tale meget mere om dette i de kommende dage og uger. Jeg håber meget, at vi kan finde en mulighed for at undgå yderligere beskæringer i industriministeriets erhvervsfremmeordninger. Jeg skal ikke komme nærmere ind på dette spørgsmål her, men jeg kan sige, at denne 100 mill. kr.s rammebevilling for størstepartens vedkommende må og skal være nye penge, fordi jeg ikke har flere muligheder for at beskære de forholdsvist små budgetter, jeg har inden for mit administrationsområde.